

РЕШЕНИЕ

№ 26759

гр. София, 07.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10937** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.3 Административнопроцесуалния кодекс вр. с чл. ал.1, т.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, предявена от „Александрина сълюшънс“ ООД срещу Комисията за енергийно и водно регулиране.

Ищецът „Александрина сълюшънс“ ООД твърди, че е производител на електрическа енергия, произведена от притежавана от него фотоволтаична централа с инсталирана мощност от 907,10 kW, разположен на 50 кв.м. по плана на [населено място], обл. П., въведена с разрешение за ползване № Дк-07-Пд-132/13.6.2012 г. и № Дк-07-Пд-133/13.6.2012 г. на началник на РО „НСК“ П. към РДНСК ЮЦР.

На основание чл. 31, ал.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдители по определената от ДКЕВР /сега КЕВР/ преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на ЗУТ на енергийния обект за производство на електрическа енергия. На основание чл. 31, ал.2, т. 1 ЗЕВИ ел. енергия от възобновяеми източници по ал. 1 се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за срок от 20 г. Така регламентираното задължително изкупуване на преференциална цена твърди, че представлява механизъм за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници по смисъла на директива 2009/28/ЕО.

Ищецът е сключил дългосрочен договор за изкупуване от 26.6.2012 г. за срок от 20 г., на преференциална цена от 485,60 лв./МВтч, определена с решение № Ц-18/20.6.2011 г., прекратен с договор за компенсиране с премии от 1.7.2021 г. Последният е сключен на основание § 28, ал. 2 ПЗР на ЗИД на ЗЕ, предвиждащ че производителите на възобновяеми източници с обща мощност от 500 kW до 1 MW сключват с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ договор за компенсиране с премия за произведените от тях количества ел.енергия до размера на определеното им нетно специфично производство на ел.енергия, въз основа на което е определена и преференциалната им цена.

Размерът на премията по договора за премии се определя на основание § 28, ал. 3 ЗИД на ЗЕ, като разлика между определената до влизането в сила на ПЗР към ЗИД на ЗЕ преференциална цена /в случая – 485,60 лв./МВтч./ и определената прогнозна пазарна цена.

За периода 1.7.2023 г. – 30.6.2024 г. определената премия, приложима за ищеца, е в размер на 235,33 лв./МВтч, съгласно т. 2.10 от решение № Ц-13/30.6.2023 г.

Съгласно чл. 31б, ал. 2 ЗЕ КЕВР е била длъжна да измени определените премии, при условие, че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок на периода на организиран борсов пазар на ел.енергия.

Считано от 13.10.2023 г. твърди, че при съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар спрямо постигнатата и прогнозна такава за оставащия период, КЕВР е била задължена да приеме решение за промяна в определените премии. Същевременно твърди, че КЕВР не се е произнесла в този смисъл – налице е бездействие да издаде решение за промяна на премиите.

В чл. 40, ал. 2 от Наредба № 1/14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия е било предвидено само право, но не и задължение на КЕВР за изменение, но твърди, че приложение следва да намери ЗЕ.

На следващо място, твърди, че за да възникне посоченото по-горе задължение, е необходимо да е налице „съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена“, като такава съществено изменение съгласно § 1, т. 16а ДР на НРЦЕЕ е налице ако е в размер на над 15 %. В случая е налице такава от 26,6 %. Същевременно прогнозната пазарна цена за периода 1.1.2024 г. – 30.6.2024 г. е следвало да е 183,70 лв./МВтч.

Ето защо твърди, че е следвало да бъде определена премия в размер на 301,90 лв./МВтч., вместо 235,33 лв./МВтч. Твърди, че вследствие бездействието на ответника е реализирал вреди – пропуснати ползи от продажбата на ел.енергия на организиран борсов пазар, за каквато, за целта е сключил договор с „КЕР Токи Пауър“ АД /лицензиран търговец на ел.енергия/ за покупко-продажба на ел.енергия от 17.6.2023 г.

Твърди, че вредите са пряка последица от бездействието на ответника да определя нови премии, считано от 1.1.2024 г., които се изразяват в това, че е пропуснал да увеличи имуществото си в размер на разликата между определената премия и тази, която е следвало да определи в размер на 301,90 лв./МВтч., вместо 235,33 МВтч., които е следвало да получи като компенсация от Фонд

„Сигурност на електроенергийната система“. Приходите, които би получил, равняващи се на тази разлика, представлява пропуснатата полза на дружеството. Ето защо претендира следните суми, съобразно молба за изменение на петитума – относно размера на исковите, което изменение бе допуснато в с.з. от 20.5.2025 г.

1. Пропуснати ползи в размер на 5635,63 лв. (пет хиляди шестстотин тридесет и пет лева и 63 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.01.2024 г. - 31.01.2024 г.;

2. Пропуснати ползи в размер на 6478,38 лв. (шест хиляди четиристотин седемдесет и осем лева и 38 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода за периода 01.02.2024 г. - 29.02.2024 г.;

3. Пропуснати ползи в размер на 7908,29 лв. (седем хиляди деветстотин и осем лева и 29 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.03.2024 г. - 31.03.2024 г.;

4. Пропуснати ползи в размер на 9682,74 лв. (девет хиляди шестстотин осемдесет и два лева и 74 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.04.2024 г. - 30.04.2024 г.;

5. Пропуснати ползи в размер на 8637,84 лв. (осем хиляди шестстотин седемдесет и три лева и 84 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.05.2024 г. - 31.05.2024 г.;

6. Пропуснати ползи в размер на 11 563,56 лв. (единадесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 56 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.06.2024 г. - 30.06.2024 г.

Цената на исковите за главница е в общ размер от 49 906,44 лв. (четиридесет и девет хиляди деветстотин и шест лева и 44 стотинки)

Претендира и лихва общо в размер на 3094,91 (три хиляди и деветдесет и четири лева и 91 стотинки, за периода от настъпване на падежа на дължимата премия до предявяване на исковата молба – 6.11.2024 г., както и съобразно молба от 24.1.2025 г., като в молбата за изменение сочи, че отделните суми са съобразно т.3.3 от заключението по съдебната експертиза.

Ответникът Комисията за енергийно и водно регулиране изразява становище за недопустимост. Твърди, че съобразно чл. 4, пар. 3 и чл. 6, пар. 1 и 2 от Директива 2018/2001, в чл. 21, ал. 1, т. 8б и чл. 31б от Закона за енергетиката е предвиден режим, съобразно който КЕВР определя ежегодно,

в срок до 30 юни, премии за ел.енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана мощност до 500 kW и може да изменя определените премии не повече от веднъж на 6 м. и при определени условия. Т.е. твърди, че целите на директивата са постигнати в национален план от една страна с това, че са определени премии и от друга – че те могат да се изменят на 6 м. Липсва правна възможност ищецът да се позовава на директния ефект на тази директива, тъй като тя е транспонирана в националното законодателство. По основателността твърди, че може да се предявява иск по чл. 2в ЗОДОВ само когато се твърди достатъчно съществено нарушение на правото на ЕС, каквото не е налице, както и да се предоставят права на частно-правни субекти, каквото също не е налице. Същевременно, в директивата е предоставена възможност на държавите членки да избират между променливи и фиксирани премии, без значение какви, стига да бъде постигнат поставения резултат. Не е налице такова явно и значително неспазване на правото на ЕС, на границите, които са наложени на нейната свобода на преценка. Не е нарушен и принципът на оправдани правни очаквания.

Твърди, че не е налице незаконосъобразно бездействие, тъй като няма задължението да действа при условията на обвързана компетентност – такова би било при наличие на нормативно задължение за произнасяне с волеизявление, с конкретни параметри. Същевременно, твърди, че решението на КЕВР дали да измени приетите цени е изцяло предоставено на неговата оперативна самостоятелност, като не е налице задължение да действа в рамките на всеки 6-м. период. Преценката дали е налице съществено изменение също е предоставена на оперативната самостоятелност на КЕВР. КЕВР следва да спазва и принципът на съразмерност, като съобрази и интересите на крайните потребители, като осигурява баланс между тях и производителите.

Ако се приеме, че е приложим чл. 31б, ал. 2 ЗЕ следва да се има предвид, че той е влязъл в сила на 13.10.2023 г., поради което Комисията, за претендиращия период не може да изследва цени преди тази дата.

Същевременно, на 30.6.2024 г., Комисията е приела решение № Ц-15, с които е приела нови премии, със същия ефект, както и когато би имало изменени на премиите. Евентуално би могло да претендира за по-кратък период.

Оспорва и изчисленията на ищеца за размера на вредите. Твърди, че механизмът на компенсиране изключва абсолютно точно съответствие между премии и преференциални цени. Налице са предпоставки за недовзет/надвзет приход, което не зависи от волята на регулатора. Следва да се приложи Методиката за определяне на премиите.

Административен съд - София град, като съобрази доводите и исканията на страните, намира следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, че ищецът притежава фотоволтаична електрическа централа, с инсталирана мощност от 907,1 kW, находяща се в [населено място], област П..

Произвежданата от дружеството електрическа енергия се изкупува по преференциална цена 485,60 лв./МВтч, съгласно договор, сключен с „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД от 26.06.2012 г. за срок от 20 години. С влизане в сила на компенсирането с премии, договорът е прекратен.

Договор за компенсиране с премии № ВЕИ-544 от 31.05.2021 г. е сключен с Фонд Сигурност на електроенергийната система в сила от 01.07.2021 г. до 12.06.2032 г.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 86 от Закона за енергетиката - ежегодно в срок до 30 юни КЕВР определя премии за електрическа енергия, от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW.

С Решение № Ц-13/30.06.2023 г. поправено за явни фактически грешки с Решение №ФГ-3 от 25.10.2023г. на КЕВР Комисията е определила премии за производителите като разлика между приложимата преференциална цена -> 485,60 лв./МВтч и прогнозната пазарна цена за съответната група 250,27 лв./МВтч, изчислена на база определената от КЕВР прогнозна пазарна цена за базов товар за предстоящия регулаторен период в размер на 256,37 лв./МВтч и коефициента за групата 0,97619. Определената премия, относима за ищеца, е в размер на 235,33 лв./МВтч.

Ищецът е сключил договор с „КЕР Токи Пауър“ АД /лицензиран търговец на ел.енергия/ за покупко-продажба на ел.енергия от 17.6.2023 г.

С Решение № Ц-15 от 30.06.2024г. на КЕВР е направено изменение на премиите по чл. 31б, ал.2 ЗЕ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна съдът следното:

Исковете са допустими по следните съображения:

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове.

Съдът намира, че предявените иски с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, са допустими, като предявени от лице, претендиращо имуществени вреди в резултат на твърдяно незаконосъобразно бездействие на ответника.

Съдът счита за неоснователни възраженията, направени от ответника, че искът е недопустим, като твърди, че ищецът не може да се позовава на Директива 2018/2001, тъй като частноправните субекти черпят права от въведените в националния правен ред законодателни мерки. В тази връзка следва да се отбележи, че видно от представените иски молби по делото, в тях липсва позоваване на посочената Директива, като ищецът основава претенцията си единствено на националната правна уредба.

Спазена е разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е КЕВР, която съгласно чл. 10, ал. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ е юридическо лице. Съгласно т. 2 от ТП № 2/2014 от 19.05.2015 г. на ОС на Гражданската колегия на ВКС и Първа и Втора колегии на ВАС, разграничителният критерий за

приложимия правен ред (ЗОДОВ или чл. 45-49 от ЗЗД) при претенции за вреди от дейност на органи, които не са част от изпълнителната власт /съгласно чл.10 ал.3 от ЗЕ при осъществяване на своите правомощия КЕВР е независима от изпълнителната власт/, е основният характер на дейността на органа, от чиито актове, действия или бездействия са причинени вредите. Когато вредите са причинени при или повод изпълнение на административна дейност, компетентни са административните съдилища. КЕВР е натоварена с изключителна компетентност да регулира дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията съгласно чл.10 ал.1 ЗЕ.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

По основателността на исквете.

Настоящият състав намира, че в случая не се установява първата от твърдените от ищеца предпоставки, а именно – незаконосъобразно „бездействие“.

В случая, с оглед изложените твърдения в исквите молби и в молбата от 29.05.2025г. на ищеца, следва да се приеме, че се претендира присъждане на обезщетение за вреди, настъпили от незаконосъобразно бездействие на административен орган, а именно – неизпълнение на задължението по чл.31б ал.2 /в сила от 13.10.2023г./ ЗЕ, съгласно която разпоредба КЕВР изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия.

Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., доп. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове.

Предвид изложените твърдения в исквата молба обаче настоящият състав намира, че следва да се направи извод, че ищецът е очаквал не осъществяване на „действие“ – т.е. фактически акт, а правен такъв – очаквал е постановяване на решение на КЕВР, с претендирано от него съдържание.

Същевременно обаче, по арг. от нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и за да се приеме, че е налице незаконосъобразен акт, както и предвид правната уредба на административните актове по чл. 21, ал. 1 АПК следва да се направи извод, че за да е налице очакваната от ищеца последица следва да е налице изразено „с бездействие волеизявление“. Това е т.нар. „мълчалив отказ, по арг. от [чл.58, ал.1 от АПК](#), предвиждащ че *Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът.*

При всички случаи, с оглед и систематичното място на цитираната норма, изразеното „с бездействие волеизявление“ следва да се случи в рамките на административно производство,

което по арг. от чл. 24 АПК следва да бъде инициирано, от посочените там субекти, сред които и „компетентният орган“

В случая, предвид изложените в исковата молба твърдения следва да се приеме, че се претендира присъждане на обезщетение за вреди, настъпили от незаконосъобразно „бездействие“ на административен орган, а именно – неизпълнение на твърдяно задължение по чл.31б ал.2 /в сила от 13.10.2023г./ ЗЕ, съгласно която разпоредба КЕВР е следвало да изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при посочените там условия.

Доколкото ищецът претендира, че ответникът е бил длъжен да издаде акт, с който да регулира по властнически начин посочените в чл. 31б, ал. 2 ЗЕ отношения, то според настоящия състав този акт, както и по арг. от нормата на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ, следва да е административен такъв по смисъла на чл. 21 АПК. В случая това е така, доколкото се претендира, че е налице хипотезата на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ, съгласно която е следвало да определи нови цени в рамките на 6.м. период.

Като се вземе предвид тези очаквания, както и предвид това, че последното решение е решение № Ц-13/30.6.2023 г., а от друга страна – се претендира обезщетение считано от 1.1.2024 г., то следва да се направи извод, че ищецът поддържа, че ответникът е следвало да постанови, по своя инициатива, решение към 31.12.2023 г., с оглед определяне на нови цени, предвид наличието на предпоставките по чл. 31б, ал. 2 ЗЕ. Исковата молба е подадена на 6.11.2024 г.

Ответникът е следвало да постанови акт по негова инициатива, към определена дата, като считано от нея ищецът е имал правната възможност да оспори този акт. При мълчалив „отказ“, в случая – непроизнасяне, срокът за оспорването му тече от датата на който е следвало да бъде постановен този акт /31.12.2023 г./. Към датата на предявяване на исковата молба– 6.11.2024 г. обаче, сроковете за оспорването му при всички положения са изтекли, без да се установява, нито да се твърди ищецът да е извършил такова оспорване. Към тази дата са изтекли и сроковете за оспорване, дори и да се приеме, че ответникът е следвало да постанови по своя инициатива акт по чл. 31б, ал. 2 ЗА, за периода от 31.12.2023 г. д 30.6.2024 г., към която дата е постановено последващо решение за определяне на цени /така установеното по-горе/.

Ето защо настоящият състав намира, че не е налице една от кумулативно необходимите предпоставки за основателността на предявените искове, а именно – незаконосъобразен акт. Същевременно, този акт не може да бъде прогласен за такъв, в рамките на това производство предвид и това, че са изтекли сроковете за неговото оспорване.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че исковете са неоснователни с оглед това, че липсва едно от кумулативно необходимите предпоставки за основателността им.

Предвид изхода на делото и своевременно отпрати искане, на ответника се дължи присъждане на разноски. На основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ във вр.с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Така мотивиран и на основание чл.203 и сл. от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ исквете на „Александрина сълюшънс“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Комисията за енергийно и водно регулиране, за заплащане на следните суми:

Пропуснати ползи в размер на 5635,63 лв. (пет хиляди шестстотин тридесет и пет лева и 63 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.01.2024 г. - 31.01.2024 г.;

Пропуснати ползи в размер на 6478,38 лв. (шест хиляди четиристотин седемдесет и осем лева и 38 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода за периода 01.02.2024 г. - 29.02.2024 г.;

Пропуснати ползи в размер на 7908,29 лв. (седем хиляди деветстотин и осем лева и 29 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.03.2024 г. - 31.03.2024 г.;

Пропуснати ползи в размер на 9682,74 лв. (девет хиляди шестстотин осемдесет и два лева и 74 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.04.2024 г. - 30.04.2024 г.;

Пропуснати ползи в размер на 8637,84 лв. (осем хиляди шестстотин седемдесет и три лева и 84 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.05.2024 г. - 31.05.2024 г.;

Пропуснати ползи в размер на 11 563,56 лв. (единадесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 56 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.06.2024 г. - 30.06.2024 г.

3094,91 (три хиляди и деветдесет и четири лева и 91 стотинки) лихва за забава върху главниците, за периода от настъпване на падежа на дължимата премия до предявяване на исквата молба – 6.11.2024 г.

ОСЪЖДА „Александрина сълюшънс“ ООД, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. (двеста лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.